

نامهٔ پولس به مسیحیان

فیلیپی

شهر فیلیپی در شمال یونان واقع است. پولس خاطرات بسیاری از این شهر داشت. نخستین کلیساي اروپا را او در این شهر بقار کرد. و در همینجا بود که او را گرفتند شکجه دادند و زندانی کردند. ولی کسانی که در این شهر بیام انجیل را از زبان پولس شنیده بودند، به عیسی مسیح ایمان آورdenد. آنها پولس را زیاد دوست داشتند و به او کمکهای مالی می کردند. در این نامه، که باز هم از زندان فرستاده می شود، پولس از شادیهایی سخن می گویند که نصیب کسانی می گردد که به عیسی مسیح ایمان می آورند.

^۱ از این رو، برای شما دعا می کنم که محبستان نسبت به دیگران روز بروز فرونی یابد و داشت و بیش روحانی تان نیز به حد کمال برسد، ^{۱۰} تا توانید فرق میان خوب و بد، و درست و نادرست را تشخیص دهید. دعا می کنم که زندگی تان چنان پاک گردد که هیچکس نتواند تا زمان بازگشت خداوند ما مسیح، عیین در شما بیابد. ^{۱۱} همچنین دعا می کنم که همواره به اعمال نیکو پیردادی، اعمالی که نشان می دهند فرزند خدا هستید و باعث ستایش و جلال خداوند می گرددند.

^{۱۲} برادران عزیز، می خواهم این را نیز بدانید که آنچه برای من پیش آمد، در واقع به اشاعه و گسترش پیغام انجیل منجر شده است؛ ^{۱۳} زیرا اکنون همه، منجمله سربازان گارد، بخوبی می دانند که من بعلت مسیحی بودن، در زندان بسر می برم. ^{۱۴} بعلاوه، زندانی بودن من باعث شده که بسیاری از مسیحیان اینجا، دیگر ترسی از زندان نداشته باشند؛ و صبر و تحمل من به آنان جرأت بخشیده که با شهامت بیشتری پیغام مسیح را اعلام کنند.

^{۱۵} البته، بعضی به کاری که خدا توسط من انجام می دهد، حسادت می ورزند و به همین علت می کوشند که خودشان نیز انجیل را موعظه کنند؛ هدف ایشان از این کار اینست که مورد تشویق و

از طرف پولس و تیمو تائوس، خدمتگزاران عیسی مسیح، به کشیشان و خدمتگزاران کلیسا، و تمام مسیحیان راستین در شهر فیلیپی.

^{۱۶} از درگاه پدرمان خدا و خداوندman عیسی مسیح، طالب فیض و آرامش برای شما هستم. ^{۱۷} هرگاه شما را به یاد می آورم، خدا را برای وجودتان سپاس می گویم. ^{۱۸} هر بار که برای شما دعا می کنم، قلبم لبریز از شادی می گردد، ^{۱۹} زیرا شما از همان روزی که پیغام انجیل را شنیدید تا بحال، کمکهای بسیاری در اشاعه و گسترش آن نموده اید.

^{۲۰} اطمینان دارم خدا که این عمل نیکو را در شما آغاز نمود، به شما باری خواهد کرد که در فیض او رشد کنید تا به هنگام بازگشت عیسی مسیح، کار او در شما تکمیل شده باشد.

^{۲۱} این طبیعی است که درباره شما چنین احساسی داشته باشم، چون همه شما در دل من جای دارید. چه، زمانی که در زندان بودم و چه، زمانی که آزادانه در میان شما بسر می بردم، به اتفاق هم از حقیقت دفاع می کردیم و خبر نجات مسیح را به گوش مردم می رساندیم؛ به همین جهت همواره با هم در برکات خدا شریک بوده ایم. ^{۲۲} فقط خدا می داند که عیسی مسیح چه محبت و اشتیاق عمیقی نسبت به شما در من بوجود آورده است.

دوسن به دوش یکدیگر، استوار ایستاده اید و هدف همگی تان اینست که بدون توجه به مخالفتهای دشمن، بیغام نجات بخش انجل را به همه اعلام کنید. همین امر برای ایشان نشانه هلاکت است، اما برای شما نشانه اینست که خدا با شاست و به شما زندگی جاوید عطا کرده است.^۹ زیرا خدا به شما این افتخار را داده است که نه فقط به او ایمان آورید، بلکه در راه او متholm زحمات و مشقات نیز بشوید.^{۱۰} در این مجاهده و پیکار، ما با یکدیگر شریک می‌باشیم. شما در گذشته شاهد زحمات من در راه مسیح بوده‌اید، و همانطور که می‌دانید هنوز هم درگیر همان زحمات و مبارزات هستم.

مسیح، الگوی فروتنی

ای مسیحیان، آیا یکدیگر را تشویق و دلگرم می‌کنید؟ آیا آنقدر یکدیگر را دوست دارید که به هم کمک می‌کنید؟ آیا احساس می‌کنید که ما همه با هم برادریم و از یک روح برخورداریم؟ آیا دلسوز و همدرد هستید؟^{۱۱} اگر چنین است، یکدیگر را محبت نموده، قلبًا با هم توافق داشته و همدل و همفکر باشید، تا مرا واقعاً شاد سازید.

^{۱۲} خودخواه نباشد و برای خودنمایی زندگی نکنید. فروتن باشید و دیگران را از خود بهتر بدانید. فقط به فکر خودتان نباشد، بلکه به کار و مسائل دیگران هم توجه نماید.

^{۱۳} شما باید همان طرز فکری را در پیش گیرید که مسیح داشت.^{۱۴} او با اینکه ماهیت خدایی داشت، اما نخواست از اختیار و حق خدایی خود استفاده کند؛ بلکه قدرت و جلال خود را کنار گذاشت، و به شکل یک بنده درآمد، و شیوه انسانها شد؛^{۱۵} و حتی پیش از این نیز خود را فروتن ساخت، تا جایی که حاضر شد مانند یک تبهکار، بر روی صلیب اعدام شود.

^{۱۶} به همین جهت، خدا او را بی‌نهایت سرافراز کرد و نامی به او بخشدید که از هر نام دیگری والاتر است،^{۱۷} تا به نام «عیسی»، هر آنچه در آسمان و بر زمین و زیر زمین است، به زانو درآید،^{۱۸} و برای جلال خدای پدر، همه به زبان خود اعتراض کنند که

توجه دیگران قرار گیرند. اما بعضی نیز انگیزه و هدف خالص برای این کار دارند؛^{۱۹} اینان مرا دوست دارند و پی برده‌اند که خدا مرا برای دفاع از حقیقت به اینجا آورده است. عده‌های هم برای این موضعه می‌کنند که حсадت مرا برانگیزند، با این تصور که پیشرفت کار آنان، غمی به غمهازی من در زندان می‌افزاید.^{۲۰} اما هر کس با هر انگیزه و هدفی موعظه کند، باعث شادی من می‌شود، چون بهر حال پیغام نجات بخش مسیح به گوش همه می‌رسد.

بلی، شادی من پایان نخواهد پذیرفت،^{۲۱} زیرا می‌دانم تا زمانی که شما برایم دعا می‌کنید و روح القدس نیز مرا یاری می‌نمایید، تمام این امور به نفع من تمام خواهد شد. آرزوی قلبی و امید من اینست که هرگز در انجام وظایف خود، شرمنده و سرافکنده نشوم، بلکه همواره آماده باشم تا در تمام سخنها با کمال دلبری درباره مسیح سخن بگویم، همانطور که در گذشته نیز چنین کرده‌ام؛ تا بدینوسیله، چه زنده باشم و چه بیم، باعث سربلندی مسیح گردم.^{۲۲} چون برای من، «ازندگی» فرضی است برای خدمت به مسیح، و «مرگ» به معنی رفتن به نزد او می‌باشد.^{۲۳} اما اگر زنده ماندن من، سبب خواهد شد که عده بیشتری را بسوی مسیح هدایت کنم، دراینصورت واقعاً نمی‌دانم کدام بهتر است، مردن یا زنده ماندن.^{۲۴} گاه می‌خواهم زنده بمانم و گاه آرزو می‌کنم که این زندگی را ترک گویم و به نزد مسیح بشتابم، که این برای من خیلی بهتر است.^{۲۵} اما در حقیقت اگر زنده بمانم، می‌توانم کمک بیشتری به شما بکنم.^{۲۶} بلی، وجود من هنوز در اینجا لازم است؛ از ایترو یقین دارم که باز مدتی در این دنیا خواهم ماند و به رشد و شادی شما در ایمان، کمک خواهم نمود.^{۲۷} ماندن من، شما را شاد خواهد ساخت؛ و هنگامی که نزد شما بیایم، مطمئنم او را تجلیل خواهید کرد که مرا سالم نگاه داشته است.

^{۲۸} اما هر چه برای من پیش آید، چه شما را بار دیگر ببینم، چه نبینم، به یاد داشته باشید که همواره باید همچون مسیحی واقعی زندگی کنید، تا همیشه خبرهای خوب درباره شما به من برسد و بشنوم که

عیسی مسیح، خداوند است.

درخشش زندگی مسیحی

^{۱۲} عزیزان من، زمانی که نزد شما بودم، سعی می‌کردید دستورهای مرا اطاعت کنید. اکنون که از شما دورم، همین روش را ادامه دهید و بکوشید تا با اعمالتان نشان دهید که نجات یافته‌اید، یعنی با اطاعت و احترام عیق به خدا، و دوری از هر آنچه که موجب ناخشنودی اوست.^{۱۳} زیرا خدا خودش در وجود شما کار می‌کند تا بتوانید بامیل و رغبت او را اطاعت نمایید و اعمالی را بجا آورید که مورد پسند اوست.^{۱۴} کارهایتان را بدون غرغر و شکایت انجام دهید،^{۱۵} تا کسی نتواند از شما ایراد بگیرد. شما باید در این دنیای فاسد که بر از افراد نادرست و گردنکش است، همچون فرزندان خدا، پاک و بی‌لکه باشید و در میان ایشان مانند نور بدرخشید،^{۱۶} و کلام حیات بخش خدا را به ایشان برسانید.

آنگاه، به هنگام بازگشت مسیح، من غرق شادی خواهم شد، زیرا نتیجه زحماتی را که برای شما کشیده‌ام، خواهم دید.^{۱۷} حتی اگر لازم باشد، حاضر نمایم فقره خون خود را برای حفظ ایمانتان بریزم و جانم را مثل قربانی به خدا تقدیم کنم و در راه شما فدا شو姆. من از این کار، شادی خواهم نمود و شما را در شادی خود شریک خواهم ساخت.^{۱۸} شما نیز باید از این کار خوشحال باشید و با من شادی کنید که این افتخار را دارم تا در راه شما جان خود را فدا نمایم.

تیموتاوس و اپافرودیتوس

^{۱۹} ۱۹ گرخدا بخواهد، بزودی تیموتاوس را نزد شما خواهم فرستاد، تا وقتی نزد من باز می‌گردد، مرا از احوال شما آگاه کند و روحمن را شاد سازد.^{۲۰} هیچکس مانند تیموتاوس، چنین علاقه خالصی نسبت به شما ندارد؛^{۲۱} گویا هر کس فقط به مسائل خود می‌اندیشد، و به فکر خدمت به مسیح نیست.^{۲۲} اما شما تیموتاوس را می‌شانید؛ او مثل یک فرزند به من کمک کرده تا پیغام انجیل را اعلام نمایم.

^{۳۳} بنابراین، امیدوارم به محض اینکه از انجام کار خود مطلع شدم، تیموتاوس را فوری نزد شما بفرستم؛^{۴۴} و امیدوارم به لطف خداوند، خودم هم بزودی نزد شما بیایم.

^{۵۵} در ضمن فکر کردم که لازم است «اپافرودیتوس» را نیز پیش شما بفرستم. او را نزد من فرستاده بودید تا در وقت احتیاج به من کمک کند. من و او با هم مانند برادران واقعی بوده‌ایم و دوش به دوش هم کار کرده‌ایم و جنگیده‌ایم.^{۶۶} اکنون او را نزد شما می‌فرستم، چون دلش برای همه شما تنگ شده است. خصوصاً غمگین شد از اینکه شبد شما از بیماری او آگاهی یافته‌اید.^{۷۷} درواقع، بیماری او بسیار سخت بود و چیزی نمانده بود که از پای درآید. اما خدا، هم به او و هم به من رحم کرد و نگذارد که این غم نیز بر غمهای دیگر من اضافه شود.

^{۸۸} دلم می‌خواهد هر چه زودتر او را نزد شما بفرستم، چون می‌دانم که از دیدنش واقعاً شاد خواهید شد؛ همین موضوع باعث خوشحالی من خواهد شد و از بار غم خواهد کاست.^{۹۹} پس او را همچون برادری در خداوند به گرمی بپذیرید و از زحمات او قدردانی نمایید.^{۱۰۰} زیرا جانش را در راه خدمت به مسیح، به خطر انداخت تا به جای شما که از من دور هستید، به من خدمت کند.

نجات بوسیله مسیح، نه از راه دینداری
^{۱۱۱۱} عزیزان من، در هر وضعی که هستید، در خداوند شاد باشید. من هرگز از تکرار این مطالب خسته نخواهم شد؛ و در ضمن به نفع شماست که آنها را بارها بشنوید.

^{۲۲} مواظب سگهای خطرناک بباشد! منظورم آن شیطان صفتانی هستند که می‌گویند برای نجات یافتن باید خته شد!^{۲۳} ما با قطع کردن قسمتی از بدن خود، فرزند خدا نمی‌شویم، بلکه با پرستش خدا بوسیله روح او، خته واقعی همین است. ما مسیحیان به آن فداکاری که عیسی مسیح در راه ما کرده است افتخار می‌کنیم و تصدیق می‌نماییم که با توانایی ها و امتیازات انسانی خود، قادر به نجات خود نیستیم.

می‌کنم، و آن اینکه گذشته را فراموش کنم و با انتظار و امید به آنچه در پیش است چشم دوزم،^{۱۰} و بکوش تا به خط پایان مسابقه برسم و جایزه را به چنگ آورم، که برای آن، خدا ما را بسوی آسمان فرا می‌خواند؛ و همه اینها در اثر فداکاری است که مسیح برای ما نجات داده است.

سر منزل آسمانی ما

^{۱۵} امیدوارم همگی شما که مسیحیان بالغی هستید، در این مورد با من هم عقیده باشید. اگر در مورد مسئله دیگری اختلاف نظر داشته باشید، مطمئناً خدا آن را هم برای شما روشن خواهد ساخت،^{۱۶} به شرط آنکه همیشه از حقیقتی که در وجود شماست پیروی کنید.

^{۱۷} برادران عزیز، مرا سرمشق خود فرار دهید، و به کسانی توجه نمایید که مطابق نمونه ما رفتار می‌کنند. ^{۱۸} زیرا قبل از بازها به شما گفته‌ام و اکنون نیز گریه کنان می‌گوییم که خبیل‌ها که به ظاهر می‌گویند مسیحی‌اند، در واقع دشمنان صلیب مسیح‌اند.^{۱۹} اینگونه افراد، عاقبت‌شان هلاکت ابدی است، چون خدای ایشان شکم‌شان است و به چیزی فخر می‌کنند که باید از آن خجالت بکشند؛ تمام افکار‌شان متوجه امور دنیاگی فانی است.^{۲۰} اما سر منزل اصلی ما آسمان است، که نجات‌دهنده ما، عیسی مسیح خداوند نیز در آنجاست؛ و ما چشم به راه او هستیم تا از آنجا بازگردد.^{۲۱} او به هنگام بازگشت خود، این بدن‌های فانی ما را دگرگون خواهد ساخت و به شکل بدن پر جلال خود درخواهد آورد. او با همان قدرتی که همه چیزها را تحت سلطه خود درخواهد آورد، ما را نیز دگرگون خواهد ساخت.

شادی در خداوند

^{۲۲} ای برادران عزیز، من شمارا خبیل دوست دارم و مشتاقانه در انتظار دیدار شما هستم، چون شما شادی من و پاداش زحماتم هستید. عزیزان من، به خداوند وفادار بمانید.

^{۲۳} در ضمن از آن دو بانوی گرامی، «افودیه» و

^۴ خود من بیش از هر کس دیگری، دلیل داشتم که می‌توانم خود رانجات دهم. اگر دیگران فکر می‌کنند که با تکیه به اصل و نصب و امتیازات شخصی خود می‌توانند نجات بیاند، من بیشتر حق دارم چنین فکری بکنم!^۵ زیرا من در یک خانواده اصیل یهودی، از طایفة «بنیامین»، بدیناً آمده‌ام؛ و هشت روزه بودم که ختنه شدم. بنابراین، یک یهودی کامل هستم. از این گذشته، عضو فرقه «فرسیان» نیز بودم، که در زمینه اجرای احکام دین یهود، از همه سختگیرترند. تعصب من در دین یهود بقدری بود که مسیحیان را آزار و شکنجه می‌دادم، و می‌کوشیدم که فرایض دینی را موبه مو اجرا نمایم.

^۷ اما اکنون همه این امتیازات را که روزگاری برایم بسیار بالرزش بود، دور ریختهام، تا بتوانم ایمان و امید را به مسیح بیندم.^۸ بله، همه چیز در مقابل نعمت شناخت خداوندم عیسی مسیح، بی ارزش است. بنابراین، همه را کنار گذاشتم، چون برای من پیشیزی ارزش ندارند، با این هدف که مسیح را داشته باشم،^۹ و با او یکی شوم، و دیگر برای نجات یافتن، بر کارهای خوب خودم و یا اطاعت از قوانین مذهبی تکیه نکنم، بلکه اعتقادم بر مسیح باشد؛ زیرا فقط از راه ایمان به مسیح است که خدا ما را بی‌گناه بحساب می‌آورد.^{۱۰} اکنون من همه چیز را راه‌کرده‌ام، چون دریافت‌هایم که فقط از این راه می‌توانم مسیح را واقعاً بشناسم و به آن قادری که او را پس از مرگ زنده کرد، دست یابم؛ من می‌خواهم درک کنم که رنج کشیدن و مردن با او یعنی چه.^{۱۱} تا به هر قیمتی که شده، بتوانم مانند کسانی که در روز قیامت زنده می‌شوند، زندگی کاملاً جدیدی بیابم و در تازگی و خرمی آن بسر برم.

^{۱۲} منظورم این نیست که دیگر کامل شده‌ام. هنوز بسیار چیزها هست که باید بیاموزم؛ پس می‌کوشم تا روزی بتوانم همان شخصیتی گردم که مسیح در نظر دارد و برای رسیدن به همان مقام نیز مرا نجات داده است.

^{۱۳} بله برادران عزیز، من هنوز آن که باید باشم نیستم، اما تمام نیروی خود را صرف یک کار

همیشه در این فکر بوده‌اید، اما فرصت انجامش را نمی‌یافتد.^{۱۱} البته منظورم این نیست که در احتیاج بودم، زیرا آموختهام که به آنچه دارم، راضی و قانع باشم.^{۱۲} می‌دانم که در تندگستی و دولتشندی، چگونه زندگی کنم. رمز قناعت را در هر شرایطی آموختهام، چه سیر باشم چه گرسنه، چه زیاد داشته باشم و چه اندک.^{۱۳} هر چه خدا از من بخواهد، با کمک مسیح می‌توانم انجام دهم، زیرا مسیح قدرت انجام آن را به من می‌بخشد.^{۱۴} با تمام اینها، چه خوب کردید که در مشکلاتم به کمک شافتید.

^{۱۵} شما مسیحیان «فیلیپی»، بخوبی آگاهید که وقتی برای نخستین بار پیغام انجیل را به شما اعلام نمودم، و سپس از «مقدونیه» روانه شدم، فقط شما در امر دادن و گرفتن با من همکاری کردید؛ هیچ کلیسای دیگری در این امر پیشقدم نشد.^{۱۶} حتی زمانی که در «تسالوونیکی» بودم، دو بار مبلغی برای رفع احتیاجاتم فرستادید.^{۱۷} البته از هدایای شما سپاسگزارم، ولی آنچه بیشتر مرآ شاد می‌سازد، اینست که بخاطر این نیکوکاری تان، پاداش خوبی خواهید یافت.

^{۱۸} در حال حاضر، همه چیز دارم که حتی بیش از نیازم است؛ و غرق هدایایی هستم که بدست «ابارورودیتونس»، فرستادید، هدایایی که همچون قربانی خوشبو، خدا را خشنود می‌سازد.^{۱۹} خدا نیز به سبب جانبازی عیسی مسیح، تمام احتیاجات شما را با ثروت شکوهمند خود، رفع خواهد نمود.^{۲۰} از حال تا ابد، پدر ما خدا را جلال باد، آمین.

^{۲۱} به تمام مسیحیان آنچه سلام برسانید. برادرانی که با من هستند، سلام می‌رسانند.^{۲۲} همه مسیحیان اینجا، بخصوص مسیحیانی که از دربار امپراتور هستند، سلام می‌رسانند.^{۲۳} فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما باد.

«سیستیخی» التماس می‌کنم که به کمک خداوند، مجادله و اختلاف نظر را کنار بگذارند و با یکدیگر صلح کنند.^{۲۴} تو، دوست و همکار صمیمی خود نیز استدعا می‌کنم که به این دو بانو در حل اختلافشان کمک کنی، زیرا ایشان زمانی دوش به دوش من خدمت کرده‌اند تا پیغام انجیل را اعلام نماییم. ایشان با «کلمت» و سایر همقطران من نیز که نامه‌ایشان در دفتر حیات نوشته شده است، همکاری کرده‌اند.

^{۲۵} در خداوند دائمًا شاد باشید، و باز می‌گوییم شاد باشید! در هر کاری از خود گذشتگی نشان بدهید و ملاحظه دیگران را بکنید. بخاطر داشته باشید که خداوند بزویی باز می‌گردد.^{۲۶} برای هیچ چیز غصه نخورید؛ در عرض برای همه چیز دعا کنید و هر چه لازم دارید به خداوند بگویید و فراموش نکنید که برای جواب دعاها، از او تشکر نمایید.^{۲۷} اگر چنین کنید، از آرامش خدا بهره‌مند خواهید شد، آرامشی که فکر انسان قادر به درک آن نیست. این آرامش الهی به فکر و دل شما که به عیسی مسیح ایمان آورده‌اید، راحتی و آسایش خواهد بخشید.

^{۲۸} برادران عزیز، در خاتمه بگذارید این را نیز بگوییم: فکر تان را بر روی هر چه راست و خوب و درست است، ثابت نگاه دارید. درباره چیزهایی فکر کنید که پاک و زیباست. در صفات خوب و پستنده دیگران تأمل کنید. درباره چیزهایی فکر کنید که می‌توانید خدا را برای آنها شکر کنید و به وجود آنها خوش باشید.^{۲۹} هر چه از من دیدید و آموختید، در زندگی تان بکار گیرید تا خدای آرامش با شما باشد.

سپاسگزاری بابت هدایا

^{۳۰} چقدر از خدا سپاسگزارم و او را ستایش می‌کنم که بار دیگر به کمک من شتابند. می‌دانم که